Begäran om utlåtande/lausuntopyyntö

Susanna.Niiranen@inga.fi

Begäran om utlåtande om utkastet till miljöskyddsföreksrifterna i Ingå kommun

Utkastet till miljöskyddsföreskrifter för Ingå kommun är framlagt till påseende

29.9.2026–6.11.2026

Ärende

Byggnads- och miljönämnden i Ingå kommun har vid sitt möte den 22.9.2026 § 69 beslutat att hålla utkastet till kommunens miljöskyddsföreskrifter med motiveringar offentligt framlagt under kungörelsetiden 29.9–6.11.2026.

Med stöd av 202 § i miljöskyddslagen (MSL 527/2014) kan kommunen för verkställande av miljöskyddslagen meddela allmänna föreskrifter som är nödvändiga på grund av lokala förhållanden och som gäller kommunen eller en del av den. Med föreskrifterna kompletteras miljöskyddslagstiftningen så att miljöns särdrag i kommunen och lokala förhållanden beaktas.

Framläggande av utkastet

Kungörelsen och utkastet till miljöskyddsföreskrifter finns framlagda på Ingå kommuns webbplats www.inga.fi/boende-och-miljo/miljo-och-natur/miljoforeskrifter/ under kungörelsetiden 29.9–6.11.2026.

Utlåtanden

Eventuella utlåtanden om utkastet till miljöskyddsföreskrifter ska lämnas in skriftligen senast den 6.11.2026, antingen elektroniskt till adressen miljo@inga.fi eller per brev märkta Miljövård, Strandvägen 2, 10210 Ingå.

Tilläggsuppgifter

Mer information i ärendet ges av miljöchef Julia Scheinin, tfn 050-471 5525, julia.scheinin@inga.fi

Lausuntopyyntö Inkoon kunnan ympäristönsuojelumääräysten luonnoksesta

Inkoon kunnan ympäristösuojelumääräysten luonnos on nähtävillä

29.9.2026 – 6.11.2026

Asia

Inkoon kunnan rakennus- ja ympäristölautakunta on kokouksessaan 22.9.2026 § 69 päättänyt asettaa kunnan ympäristönsuojelumääräysten luonnoksen perusteluineen yleisesti nähtäville kuulutusajaksi 29.9. – 6.11.2026.

Ympäristönsuojelulain (YSL 527/2014) 202 §:n nojalla kunta voi antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä. Määräyksillä täydennetään ympäristönsuojelua koskevaa lainsäädäntöä siten, että kunnan ympäristön erityispiirteet ja paikalliset olosuhteet tulevat otetuksi huomioon.

Luonnoksen nähtävilläolo

Kuulutus ja luonnos ympäristönsuojelumääräyksiksi ovat nähtävillä Inkoon kunnan verkkosivuilla
www.inkoo.fi/asuminen-ja-ymparisto/ymparisto-ja-luonto/ymparistonsuojelumaaraykset/
kuulutusajan 29.9. – 6.11.2026

Lausunnot

Mahdolliset lausunnot ympäristönsuojelumääräysten luonnoksesta tulee toimittaa kirjallisena 6.11.2026 mennessä sähköisesti osoitteeseen ymparisto@inkoo.fi tai kirjeitse merkinnällä Ympäristönsuojelu, Rantatie 2, 10210 Inkoo.

Lisätiedot

Lisätietoja asiasta antaa ympäristöpäällikkö Julia Scheinin, puh. 050-471 5525, julia.scheinin@inga.fi

****

Med vänlig hälsning – Ystävällisin terveisin,

Susanna Niiranen

Förvaltningsplanerare

Hallinnon suunnittelija

+358 50 440 5840

susanna.niiranen@inga.fi

www.inga.fi

www.facebook.com/ingakommun

INKOON KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

SISÄLLYSLUETTELO

1 LUKU Yleiset määräykset (§ 1–5)

2 LUKU Jätevesien käsittely (§ 6–7)

3 LUKU Muu vesiensuojelu (§ 8–9)

4 LUKU Maatalous ja eläintenpito (§ 10–14)

5 LUKU Melu ja tärinä (§ 15–17)

6 LUKU Ilmansuojelu (§ 18–19)

7 LUKU Lumen, jätteiden ja ylijäämämassojen hallinta (§ 20–22)

8 LUKU Öljyjen ja kemikaalien käsittely (§ 23–25)

9 LUKU Maalämpö (§ 26)

10 LUKU Muut määräykset, valvonta ja voimaantulo (§ 27–31)

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoitteet

Inkoon kunnan ympäristönsuojelumääräykset sisältävät kunnan antamia paikallisia sitovia määräyksiä.

Määräykset ovat sitovia kaikille Inkoon kunnan alueella toimiville. Ne koskevat niin asukkaita, yrityksiä ja elinkeinonharjoittajia kuin muita toimijoita, joiden toiminnasta voi aiheutua ympäristön pilaantumista.

Näiden määräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista ja sen vaaraa, ehkäistä ja vähentää päästöjä, poistaa ja rajoittaa ympäristövahinkoja, turvata terveellinen, viihtyisä, luonnontaloudellisesti kestävä ja monimuotoinen ympäristö sekä ehkäistä jätteiden syntyä ja niiden haitallisia vaikutuksia ympäristönsuojelulain (527/2014) 1 luvun mukaisesti.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Inkoon kunta on antanut nämä ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n nojalla.

Määräysten noudattamista valvoo ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Inkoon kunnassa toimii rakennus- ja ympäristölautakunta.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi delegoida näiden määräysten mukaista toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin säännöksiin

Sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulaissa ja -asetuksessa tai niiden nojalla säädetään ja määrätään, Inkoon kunnan alueella on noudatettava näitä ympäristönsuojelumääräyksiä.

Nämä määräykset ovat voimassa koko Inkoon kunnan alueella, ellei näissä määräyksissä toisin säädetä.

Määräykset eivät koske toimintaa, johon tarvitaan ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupa, tai toimintaa, joka edellyttää ilmoitus- tai rekisteröintimenettelyä, eikä Puolustusvoimien tai Rajavartiolaitoksen toimintaa, ympäristönsuojelulain 31 §:ssä tarkoitettua kokeilevaa toimintaa, 120 §:ssä tarkoitettuja poikkeuksellisia tilanteita eikä 136 §:ssä tarkoitettua pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä. Määräykset eivät myöskään koske toimintaa, jonka ympäristönsuojelusta säädetään valtioneuvoston asetuksella ja joka rekisteröidään tietojärjestelmään 116 ja 117 §:n mukaisesti. Näiden määräysten 23 §:n määräykset eivät koske sellaisia laitoksia, joiden toiminta vaatii vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetun lain (390/2005) nojalla Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukes) luvan.

Ympäristönsuojelumääräyksiä ei sovelleta, jos määräykset ovat ristiriidassa ympäristönsuojelulain tai sen nojalla annettujen säännösten kanssa (Suomen perustuslaki 731/1999, 107 §).

Ympäristönsuojelumääräyksiä sovelletaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa samanaikaisesti niiden kanssa. Tällaisia määräyksiä ovat muun muassa jätehuoltomääräykset, rakennusjärjestys sekä osittain kaavamääräykset. Muita huomioon otettavia määräyksiä ovat esimerkiksi vesioikeudelliset vedenottoalueiden suoja-aluemääräykset. Jos samasta asiasta on määrätty muussa kunnallisessa määräyksessä, on noudatettava ympäristönsuojelumääräystä, jos se johtaa parempaan ympäristönsuojelun tasoon tai täyttää paremmin ympäristönsuojelun tavoitteet.

Kunnallisten viranomaisten on lupaa koskevaa asiaa ratkaistessaan tai muuta viranomaispäätöstä tehdessään otettava huomioon, mitä näissä määräyksissä säädetään.

4 § Paikalliset olosuhteet

Paikallisia olosuhteita ja alueita, joilla täsmennetyt määräykset ovat tarpeen ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, poistamiseksi ja vähentämiseksi, ovat seuraavat Inkoon kunnan alueet, jotka on rajatty näiden määräysten karttaliitteissä:

Tärkeät ja vedenhankintaan soveltuvat pohjavesialueet, joilla tarkoitetaan luokkiin 1 ja 2 luokiteltuja pohjavesialueita, jotka ovat tärkeitä yhdyskunnan vedenhankinnalle tai soveltuvat vedenhankintaan (Liite 1).

Ranta-alueet

Ranta-alue on vyöhyke, joka sijaitsee 100 metrin etäisyydellä merestä tai vesistöstä (keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta mitattuna).

Taajama / Tiheästi asuttu alue

Taajamalla (tai tiheästi asutulla alueella) tarkoitetaan asemakaava-alueita sekä muita erillisiä kylä- tai taajama-alueita.

Ympäristönsuojelumääräykset on laadittu erityisesti ottaen huomioon seuraavat paikalliset olosuhteet:

- Meri ja saaristo, niiden erityispiirteet ja rannikkovesien tila

- Järvet ja virtaavat vesistöt, niiden erityispiirteet ja tila
- Virkistys- ja vapaa-ajan asutuksen aiheuttama voimakas ympäristöpaine sekä maalla että merellä
- Tärkeät pohjavesialueet
- Alueen merkitys luonnon monimuotoisuudelle

5 § Määritelmät

Tässä määräyksessä tarkoitetaan:

- **harmaa jätevesi:** harmaata jätevettä, astianpesusta, pyykinpesusta, ruoanvalmistuksesta tai peseytymisestä aiheutuvaa jätevettä (ei sisällä käymäläjätevettä).
- **haja-asutusalue:** aluetta, joka ei ole taajamaa (tilastolliseksi taajamaksi määritellään kaikki vähintään 200 asukkaan rakennusryhmät, joissa rakennusten välinen etäisyys ei yleensä ylitä 200 metriä).
- **Jätevesien käsittelyjärjestelmä** talousjätevesien puhdistusta tai muuta käsittelyä varten tarvittavien laitteiden ja rakenteiden muodostamaa kokonaisuutta, joka voi koostua saostussäiliöstä, imeytyskentästä, suodatuskentästä, umpisäiliöstä, pienpuhdistamosta tai muista laitteista taikka näiden laitteiden ja menetelmien yhdistelmästä.
- **Jätevesijärjestelmä** rakennuksissa ja rakennusten ulkopuolella olevien talousjätevesiviemäreiden sekä jätevesien käsittelyjärjestelmien muodostamaa kokonaisuutta, joka on tarpeen kiinteistön talousjätevesien johtamiseksi ja käsittelemiseksi.
- **kantovesi tai vähäinen jäteveden määrä:** jätevesimäärää kohteessa, jossa jätevesi ei sisällä käymäläjätevettä JA syntyvä jätevesimäärä on vähäinen JA vesi ei aiheuta vaaraa ympäristölle. Kiinteistöön kuuluvissa rakennuksissa ei ole mitään seuraavista: vesikäymälä, lämminvesivaraaja, suihku, kylpyamme tai vastaava, eikä painevettä käyttävää laitetta (kuten pyykinpesukonetta tai astianpesukonetta).
- **maanalainen säiliö:** ympäröivän luonnollisen maanpinnan tason alapuolelle sijoitettua säiliötä riippumatta siitä, onko se sijoitettu kellariin, bunkkeriin tai erilliseen tilaan.
- **maanpäällisellä säiliö:** ympäröivän maanpinnan yläpuolella sijaitsevaa säiliötä.
- **maahanimeyttämö (imeytyskentällä):** maahan kaivettua tai pengerrettyä jäteveden käsittelylaitteistoa, jossa saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi imeytetään maaperään suodatinkerroksen läpi puhdistumaan ennen kuin vesi päätyy pohjaveteen.
- **hulevesi:** rakennetuilta pinnoilta pois johdettavaa sade- ja sulamisvettä tai perustusten kuivatusvettä.
- **maasuodattamo (maakentällä):** maahan kaivettua tai pengerrettyä jäteveden käsittelylaitteistoa, jossa saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi johdetaan maahan rakennettujen hiekka- ja sepelikerrosten läpi, kerätään suodatinkerrosten alla oleviin putkiin ja johdetaan edelleen maastoon.
- **musta jätevesi (käymäläjätevesi):** vesikäymälästä peräisin olevaa jätevettä, joka ei sisällä muuta jätevettä.
- **pienpuhdistamo:** muuta jäteveden käsittelylaitteistoa kuin saostussäiliötä, umpisäiliötä, maasuodattamoa tai maahanimeyttämöä, jonka toimintaperiaate voi olla mekaaninen, kemiallinen, biologinen tai näiden yhdistelmä.
- **PIMA-asetus:** valtioneuvoston asetusta maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista (214/2007).

- **ranta-alue:** vyöhykettä, joka sijaitsee alle 100 metrin etäisyydellä vesistöstä (keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta).
- **rantaviiva:** vesialueen rajaa maata vasten keskivedenkorkeuden mukaan.
- **saostussäiliö (saostuskaivolla):** vesitiivistä mekaanista esikäsittelylaitetta, jonka läpi jätevesi virtaa ja jonka pääasiallinen tarkoitus on erottaa laskeutuva sedimentti ja vettä kevyemmät ainesosat.
- **talousjätevesi:** asumisesta, liike- ja laitostoiminnasta, keittiöistä, pesutiloista sekä vastaavista tiloista peräisin olevaa jätevettä, karjasuojien maitohuoneiden jätevettä tai muuta ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaavaa elinkeinotoiminnan jätevettä.
- **umpisäiliö (umpikaivolla):** vesitiivistä säiliötä, joka on tarkoitettu lietelannan tai talousjäteveden tilapäiseen säilytykseen ja josta ei ole purkuputkea ympäristöön.
- **vaarallinen kemikaali:** kemikaalia, joka räjähdys-, palo-, säteily-, myrkky- tai syövyttävyysominaisuuksiensa vuoksi voi vahingoittaa ihmisiä, omaisuutta tai ympäristöä.
- **vesistö:** vesilain mukaista vesistöä (järvi, lampi, joki, puro, muu luonnollinen vesialue, tekojärvi, kanava) sekä merialuetta.
- **korkein vesipinta (HW 100):** kerran sadassa vuodessa esiintyvää laskennallista maksimivesipintaa.

2 LUKU JÄTEVESIEN KÄSITTELY

6 § Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen jätevesiviemärin toiminta-alueella

Jätevesiviemäriin ei saa johtaa tai laittaa edes laimennettuna sinne kuulumattomia aineita tai esineitä, kuten vaarallisia jätteitä, öljyjä, rasvoja, lääkkeitä, kiinteitä jätteitä tai raskasmetalleja sisältäviä vesiä, jotka vaikuttavat haitallisesti puhdistamon toimintaan. Hulevesiä ei myöskään saa johtaa jätevesiviemäriin.

Yritys- ja teollisuuskiinteistöjen jätevedet, joissa käsitellään öljyä, polttoaineita, liuottimia tai rasvoja, sekä muiden kiinteistöjen jätevedet, joissa näitä aineita käsitellään laitostasolla, on esikäsiteltävä asianmukaisissa öljyn-, hiekan- ja/tai rasvanerottimissa ennen niiden johtamista jätevesiviemäriin. Uudet erottimet on varustettava täyttymishälyttimellä.

Perustelut: Haitallisten aineiden, vaarallisten jätteiden, rasvojen tai raskasmetallien johtamiskielto annettaan jätevesiverkoston suojaamiseksi vaurioilta sekä kunnallisen puhdistamon biologisen puhdistusprosessin häiriöttömän toiminnan ja muodostuvan lietteen hyödynnettävyyden turvaamiseksi. Esikäsittely öljyn- ja rasvanerottimissa ehkäisee tukkeutumia verkostossa ja estää haitta-aineiden pääsyn vastaanottavaan vesistöön. Hälytinvaatimus varmistaa erottimen tyhjennyksen ennen kapasiteetin ylittymistä. Hulevesiä ei saa johtaa jätevesiviemäriin, koska ne aiheuttavat ylikuormitusta ja hulevesiylivuotoja rankkasateiden tai sulamiskausien aikana.

7 § Talousjätevesien käsittely viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla

Näitä ympäristönsuojelumääräyksiä on noudatettava talousjätevesien puhdistus- ja käsittelylaitteistojen rakentamisessa, sijoittamisessa, käytössä ja kunnossapidossa. Sen lisäksi on noudatettava ympäristönsuojelulain 16 luvun, talousjätevesien käsittelyä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla koskevan asetuksen (157/2017) määräyksiä sekä jätehuoltomääräyksiä.

Määräyksiä jätevesien käsittelystä ja johtamisesta on myös kaavamääräyksissä. Jos kaavamääräykset ovat tiukempia kuin nämä vaatimukset, niitä on noudatettava.

Jätevesiviemäriin tai maastoon ei saa johtaa sinne kuulumattomia aineita, kuten vaarallisia jätteitä, öljyjä, rasvoja, lääkkeitä tai raskasmetalleja.

7.1 Kaksoisviemäröinti

Uusissa rakennuksissa, jotka sijaitsevat viemäriverkoston ulkopuolella ja joita ei liitetä yhteiseen puhdistamoon, on rakennettava niin sanottu kaksoisviemäröinti eli erillinen putkisto ulkoseinän ulkopuolelle saakka toalettivedelle (mustalle jätevedelle) ja pesuvedelle (harmaalle jätevedelle).

Perustelut:
Kaksoisviemäröinti erottaa harmaan ja mustan jäteveden. Erillisen harmaan jäteveden käsittelyn suosiminen vähentää ympäristöriskejä kiinteistökohtaisessa jätevesien käsittelyssä. Kun keskitettyyn keräykseen (kuten umpisäiliöön) päätyy pääasiassa vain mustaa jätevettä, jäteveden väkevyys Mahdollistaa jätevesilietteen hyödyntämisen esimerkiksi biokaasun tuotannossa ja ravinteiden kierrätyksessä.

7.2 Pohjavesialueet

Pohjavesialueilla kaikki jätevesi on kerättävä tiiviiseen umpisäiliöön ja kuljetettava asianmukaiseen käsittelyyn tai johdettava tiiviissä putkessa pohjavesialueen ulkopuolelle käsiteltäväksi kohdan 7.4 mukaisesti. Pohjavesialueilla on kiellettyä johtaa edes puhdistettua jätevettä ojaan tai imeyttää sitä maaperään.

Harmaat jätevedet voidaan käsitellä tiiviissä käsittelyjärjestelmässä pohjavesialueella ja johtaa sen jälkeen pohjavesialueen ulkopuolelle. Puhdistettu harmaa jätevesi voidaan kiinteistöllä johtaa myös paikkaan, jossa ei voi aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Tällöinkään puhdistettua harmaata jätevettä ei saa johtaa suoraan ojaan tai vesistöön, vaan se on johdettava maastoon sepeliojastoa tai kasvillisuutta hyödyntäen siten, että haitalliset ympäristövaikutukset ovat mahdollisimman vähäiset.

Perustelut:
Määräyksen tarkoituksena on ehkäistä pohjaveden pilaantuminen ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaisesti. Poikkeaminen perustasoa ankarammasta puhdistusvaatimuksesta voidaan myöntää ympäristönsuojelulain (527/2014) 156 d §:n mukaisten edellytysten täyttyessä.

7.3 Ranta-alueet, saaristo ja taajama-alueet

Ranta-alueilla sekä taajama-alueilla, joilla on kiinteistökohtainen jätevesijärjestelmä, on noudatettava valtioneuvoston asetuksen (157/2017) 4 §:n mukaisia ankarampia ohjeellisia puhdistustasoja pilaantumiselle herkillä alueilla (vähintään 90 % BSF7, 85 % kokonaisfosfori, 40 % kokonaistyppi).

Ranta-alueilla vesikäymälän jätevesi tulee johtaa umpisäiliöön, jos jätevesi muutoin jouduttaisiin käsittelemään yli 100 metrin etäisyydellä vesistöstä. Harmaa jätevesi tulee käsitellä ankarampien vaatimusten mukaisesti.

Saarissa, joihin ei ole tieyhteyttä tai joihin ei kaikkina vuodenaikoina voida osoittaa lieteautolle sopivaa tietä, on vesikäymälän rakentaminen kielletty. Muu jätevesi tulee käsitellä ankarampien vaatimusten mukaisesti.

Perustelut:

Näiden ympäristönsuojelumääräysten 4 §:ssä määritellyt ranta-alueet ovat vesiensuojelullisesti tärkeitä alueita, joilla on tarpeen antaa erityisiä jäteveden käsittelyä koskevia määräyksiä. Näiden alueiden jätevesien käsittelyä ja johtamista koskevilla määräyksillä edesautetaan valtakunnallisia vesien hyvän tilan saavuttamisen tavoitteita. Puhdistettujenkin vesikäymäläjätevesien johtaminen tai imeyttäminen ranta-alueelle on perusteltua kieltää, koska suurin osa talousjäteveden vesistöjä kuormittavista ravinteista ja mikrobitilanteesta on vesikäymäläjätevesissä ja jätevesijärjestelmissä voi olla puhdistustehoon vaikuttavia virheitä tai pitkäaikaisia häiriöitä. Poikkeaminen perustasoa ankarammasta puhdistusvaatimuksesta voidaan myöntää ympäristönsuojelulain (527/2014) 156 d §:n mukaisesti.

7.4 Talousjätevesien käsittely muilla alueilla

Mikäli kohtia 7.2–7.3 ei sovelleta kiinteistön jätevesien käsittelyyn, jätevesi on käsiteltävä seuraavasti:

Mikäli kiinteistön jätevettä ei johdeta vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin tai muuhun keskitettyyn käsittelyyn, se tulee käsitellä kiinteistöllä asianmukaisesti vähintään kolmiosastoisen saostussäiliön puhdistustasoa vastaavalla saostussäiliöllä (tiiviillä saostuskaivolla) ja jäteveden maahanimeyttämöllä tai maasuodattamolla tai muulla puhdistusteholtaan vastaavalla laitteistolla. Puhdistettujakaan jätevesiä ei saa johtaa suoraan ojaan tai vesistöön, vaan ne on johdettava sepeliojastoa ja kasvillisuutta hyväksikäyttäen maastoon siten, että niiden haitalliset ympäristövaikutukset ovat mahdollisimman vähäiset.

Mikäli jätevesien joukossa ei ole käymäläjätevettä, voi saostussäiliö (tiivis saostuskaivo) olla kaksiosastoisen saostussäiliön puhdistustasoa vastaava.

Perustason puhdistusvaatimukset ovat: vähintään 80 % BSF7, 70 % kokonaisfosfori ja 30 % kokonaistyppi.

Jätevesien käsittelyjärjestelmä on suunniteltava ja mitoitettava sekä järjestelmää käytettävä ja huollettava siten, että käsittelyllä saavutetaan ympäristönsuojelulain mukainen kuormituksen väheneminen. Mikäli kohdassa 7.5 vaaditut suojaetäisyydet eivät täyty, jätevesi on johdettava jäteveden umpisäiliöön. Uudet umpisäiliöt tulee varustaa täyttymishälyttimellä.

7.5 Suojaetäisyydet

Jäteveden käsittelylaitteistojen ja puhdistetun jäteveden purkupaikkojen sijoittamisessa on noudatettava vähintään taulukossa 1 esitettyjä suojaetäisyyksiä. Suojaetäisyydellä tarkoitetaan vähimmäisetäisyyttä käsittelylaitteistoista kohteeseen, jolle käsittelystä voi aiheutua haittaa.

Jäteveden käsittelylaitteistot ja puhdistetun jäteveden purkupaikat tulee sijoittaa siten, että pohjaveden virtaus ei vie päästöjä kohti talousvesikaivoa.

Taulukossa esitettyjä suojaetäisyyksiä pidetään riittävinä pintaveden ja pohjaveden laadun turvaamiseksi edellyttäen, että alueen maaperä on imeytykseen soveltuvaa (hyvin vettä läpäisevää). Tontin olosuhteista riippuen suuremmat suojaetäisyydet voivat olla tarpeen.

Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaan jätevesijärjestelmän rakennuttaja vastaa siitä, että käsittelylaitteistojen haitalliset vaikutukset ehkäistään sekä ympäristöhaitat poistetaan tai rajoitetaan mahdollisimman vähiin. Tontin olosuhteista riippuen lyhyemmät suojaetäisyydet voidaan hyväksyä umpisäiliöille. Vesistön osalta suojaetäisyydellä tarkoitetaan etäisyyttä vesistöön vesistön valuma-alueella.

Vähäisiä jätevesimääriä (kantovesi) voidaan imeyttää alle 30 metrin päässä rannasta, ei kuitenkaan lähempänä rantaa kuin rakennus, jossa jätevesi syntyy. Jätevesi ei saa päätyä suoraan vesistöön.

Ranta-alueilla ja matalilla alueilla puhdistuslaitteistot on sijoitettava siten, että ne toimivat suunnitellusti myös tulva-aikana ja meren, joen tai järven vedenkorkeuden ollessa korkeimmillaan (HW 100).

Mikäli taulukossa 1 vaaditut suojaetäisyydet eivät täyty, jätevesi on johdettava umpisäiliöön tai käsiteltäväksi muualle.

Kohde	Suojaetäisyys vähintään (m)	
	Ilman käymäläjätevettä	Käymäläjätevesi
Talousvesikaivo		
Huonosti vettä läpäisevä maaperä	20	50
Hyvin vettä läpäisevä maaperä	30	100
Vesistö	30	100
Kiinteistöraja tai oja	5	10
Suojaava maakerros pohjaveden pinnan yläpuolella		
Käsittely maasuodattamossa	0.5	0.5
Imeyttäminen maaperään	1	2

Perustelut:

Talousjätevesien käsittelyjärjestelmän sekä puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia sekä terveydensuojelullisia ja toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentissa määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja. Minimietäisyyttä on arvioitava tapauskohtaisesti ja niihin vaikuttavat muun muassa maaperä- ja pohjavesiolosuhteet.

7.6 Paras käyttökelpoinen tekniikka (BAT)

Kiinteistön- tai toiminnanharjoittajan tulee huolehtia siitä, että puhdistuslaitteistot ovat kaikissa olosuhteissa toimintakuntoisia ja että puhdistusteho vastaa parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) vaatimuksia. Kiinteistön- tai toiminnanharjoittajan on tarvittaessa varmistuttava puhdistuslaitteiston toiminnasta ja tehosta näytteenotoin tai muulla hyväksyttävällä tavalla.

Perustelut:

Parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT, *best available techniques*) periaate perustuu ympäristönsuojelulain (527/2014) 7 ja 20 §:ään. Kiinteistönomistajalla on jatkuva vastuu laitteistonsa kunnosta ja toiminnasta koko sen elinkaaren ajan.

7.7 Asumisesta syntyvään jäteveteen rinnastettava jätevesi

Jos yritys- tai teollisuuskäytössä olevalla kiinteistöllä syntyy jätevettä, joka määrältään ja koostumukseltaan on rinnastettavissa tavanomaisen asuin kiinteistön jäteveteen, eikä sen poisjohtaminen edellytä ympäristönsuojelulain 27 tai 28 §:n mukaista ympäristölupaa, on noudatettava näitä määräyksiä.

Perustelut:
Yritysten ja toimitilojen sosiaalitilojen sanitäärinen jätevesi vastaa kuormitukseltaan asuinrakennusten jätevettä. Määräys selkeyttää oikeussuojaa ja varmistaa tasapuolisen valvontakäytännön ilman tarpeetonta teollista luvitusta.

7.8 Uima-altaiden ja paljujen tyhjennysvedet

Altailla tarkoitetaan kotitalouksien ulkouima-altaita, paljuja, porealtaita ja vastaavia. Altaiden tyhjennyksen ja puhdistuksen yhteydessä vesi on johdettava jätevesiviemäriin, jos kiinteistö on liitetty jätevesiverkostoon. Jos kiinteistö sijaitsee kunnallisen jätevesiverkoston ulkopuolella haja-asutusalueella, altaiden tyhjennysvesi voidaan johtaa hallitusti maaperään. Vettä ei saa laskea suoraan vesistöön, järveen, mereen tai ojaan. Veden on annettava seistä altaassa vähintään viikko ilman kloorin lisäystä ennen tyhjennystä. Tyhjennysvesi ei saa aiheuttaa vettymishaittaa naapurikiinteistöille. Pohjavesialueella tyhjennysvettä ei saa johtaa maaperään.

Perustelut:
Ulkouima-altaiden, paljujen ja porealtaiden tyhjennyksen yhteydessä ympäristöön päästetään merkittävä määrä jätevettä, joka saattaa sisältää ympäristölle haitallisia desinfiointi- ja vedenkäsittelykemikaaleja. Vedenkäsittelykemikaalien ja muiden epäpuhtauksien vuoksi altaita tyhjennettäessä vesi suositellaan johtamaan viemäriin. Jos vettä ei voida johtaa viemäriin, se voidaan imeyttää hallitusti maaperään. Altaita ja paljuja koskeva määräys on annettu vesien pilaantumisen
ehkäisemiseksi.

7.9 Jätevesien käsittely suuremmissa yksiköissä tai yhteispuhdistamoissa

Puhdistamoissa, joissa käsitellään yli 10 henkilön jätevesiä, talousjätteet on puhdistettava siten, että jätevesiasetuksen ohjeellista puhdistustasoa noudatetaan pilaantumiselle herkillä alueilla. Yhteisissä puhdistamoissa on oltava nimetty henkilö, joka vastaa jätevesijärjestelmän asianmukaisesta käytöstä ja hoidosta. Käyttäjien on laadittava kirjallinen käyttö- ja huoltosopimus yhteisen puhdistamon käytöstä. Tämä koskee jäteveden käsittelyjärjestelmiä, jotka eivät edellytä ympäristönsuojelulain 27 tai 28 §:n mukaista ympäristölupaa.

Perustelut:
Yhteiset jätevesijärjestelmät muodostavat pistekuormituksen, joka häiriötilanteissa voi aiheuttaa merkittävää ympäristövahinkoa. Kirjallinen käyttö- ja huoltosopimus sekä nimetty vastuuhenkilö turvaavat järjestelmän pitkäaikaisen toiminnan ja valvonnan.

MUUT MÄÄRÄYKSET:

Saostussäiliöiden, umpisäiliöiden ja erotinkaivojen tyhjennyksessä ja tarkastuksessa on noudatettava Uudenmaan jätehuoltolautakunnan jätehuoltomääräyksiä.

3 LUKU MUU VESIENSUOJELU

8 § Työmaavesien hallinta

Työmaavesillä tarkoitetaan vettä tai lietettä, jota muodostuu työmailla, kuten kaivantoon tihkuvaa pohjavettä, sadevesiä, kaivantoa ympäröiviltä pinnoilta valuvaa hulevettä, eri työvaiheissa (kuten porauksessa tai timanttileikkauksessa) käytettävää vettä sekä julkisivujen korjauksessa muodostuvaa vettä tai lietettä, joka on johdettava pois rakentamisen vuoksi.

Kaikilla työmailla on pyrittävä siihen, että työmaavesiä muodostuu mahdollisimman vähän. Työmaalta vesistöön johdettavan veden on oltava yhtä puhdasta tai puhtaampaa kuin vastaanottava vesistö. Työmaavesien mukana ympäristöön ei saa päästä ympäristölle haitallisia aineita. Myös roskien pääsy ympäristöön on estettävä.

Työmaavedet eivät saa aiheuttaa haittaa ympäristölle eikä hulevesi- tai jätevesiverkostolle. Hulevesi- tai jätevesiverkoston omistaja voi asettaa tarkempia vaatimuksia verkostoon johdettavalle vedelle. Jos työmaavesi aiheuttaa haittaa työmaan ulkopuolella, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava siitä ympäristönsuojeluviranomaiselle ja poistettava haitat välittömästi.

Rakennushankkeeseen ryhtyvän on huolehdittava erillisen työmaavesien hallintasuunnitelman laatimisesta, ellei kyseessä ole vaikutuksiltaan vähäinen rakennushanke, kuten erillisen pientalon tai talousrakennuksen rakentaminen.

Perustelut:
Työmaavedet sisältävät usein suuria määriä hienojakoista ainetta (lietettä, kivituhkaa), emäksisiä aineita, raskasmetalleja tai öljyjäännöksiä. Jos näitä vesiä johdetaan käsittelemättöminä ympäristöön, ne aiheuttavat ojien liettymistä, vesistöjen sumenemista ja haittaa vesieliöstölle.

9 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien pesua ja huoltoa koskevat rajoitukset

Pohjavesialueilla (Karttaliite 1) ajoneuvojen, veneiden, koneiden, laitteiden ja varusteiden pesu kiinteistöllä on sallittu vain tätä tarkoitusta varten rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerottimen kautta jätevesiviemäriin.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on kielletty katu- ja tiealueilla sekä muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla sekä sellaisilla **ranta-alueilla**, joilta pesuvedet valuvat suoraan vesistöön.

Vesistöön tai merialueelle sijoitetuissa harjapesulaitteissa (harjausasemissa) tai vastaavissa pesulaitteistoissa saa pestä vain veneiden pohjia, jotka ovat maalaamattomia tai käsitelty biosidivapailla (myrkkyvapailla) maaleilla.

Tilapäinen ajoneuvojen, veneiden ja koneiden pesu muilla kuin liuottimia sisältävillä pesuaineilla on sallittu tavanomaisessa asumiskäytössä olevilla kiinteistöillä, jos pesuvedet voidaan johtaa viemäriin tai imeyttää maaperään siten, että ne eivät aiheuta terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa naapurikiinteistölle tai sen käytölle eikä muuta ympäristön pilaantumista.

Ammattimainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on sallittu vain tätä tarkoitusta varten rakennetulla pesupaikalla, jossa pesuvesi johdetaan hiekan- ja öljynerottimen kautta jätevesiverkostoon, umpisäiliöön tai valvontaviranomaisen hyväksymään jäteveden käsittelyjärjestelmään.

Veneiden pohjamaali (biosidimaali/myrkkymaali) on poistettava tiiviillä alustalla, joka estää ympäristölle haitallisten maalausjätteiden pääsyn maaperään ja josta maalausjätteet voidaan kerätä mahdollisimman tarkasti talteen. Maalijäte, veneen hiontapöly tai muu haitallinen jäte on toimitettava asianmukaiseen keräyspisteeseen tai käsittelyyn.

Mattojen, tekstiilien ja vastaavien pesu kiinteistöllä tulee järjestää siten, että pesuvedet eivät valu suoraan vesistöön eivätkä ne vaaranna pohjavettä tai talousvesikaivoja. Yleisen matonpesupaikan jätevedet on johdettava jätevesiviemäriin.

Perustelut:

Ajoneuvojen, koneiden ja veneiden pesuvedet sisältävät kemikaaleja, öljyjä, raskasmetalleja ja hiukkasia. Kadulla pesuvesi valuu puhdistamatta hulevesikaivoon ja suoraan lähimpään vesistöön. Pohjavesialueilla öljyt ja liuottimet voivat pilata juomaveden. Veneenpohjien hiontapöly ja maalijätteet ovat vaarallista jätettä (sisältävät esim. kuparia ja sinkkiä) ja ne on kerättävä tiiviille alustalle. Matonpesuaineiden ravinteet ja tensidit aiheuttavat rehevöitymistä pienissä vesistöissä.

4 LUKU MAATALOUS JA ELÄINTENPITO

10 § Uudet eläinsuojat

Uudet eläinsuojat ja lantalat on sijoitettava riittävälle etäisyydelle lähimmistä asuin- ja vapaa-ajan rakennuksista, ettei naapureille aiheudu kohtuutonta haittaa hajun tai muun häiriön muodossa. Uuden eläinsuojan perustaminen pohjavesialueelle edellyttää ympäristölupaa tai ympäristönsuojelun puoltavaa lausuntoa rakennusvalvonnan myöntämän luvan yhteydessä. Eläinsuojan perustamisesta sekä toiminnan olennaisesta laajentamisesta on tehtävä ilmoitus Inkoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen toiminnan aloittamista tai laajentamista.

Uutta eläinsuojaa tai lantalaa ei saa sijoittaa 50 metriä lähemmäs lähintä häiriintyvää kohdetta, kuten naapurikiinteistön asuin- tai vapaa-ajan rakennusta. Uusille pienille eläinsuojille (1–5 eläimelle) minimisuojaetäisyys on vähintään 40 metriä.

Perustelut:

Eläinsuojat, lantalat ja jaloittelualueet aiheuttavat hajua, pölyä, melua sekä kärpäs- ja tuhoeläinhaittaa. Suojaetäisyyksillä turvataan terveellinen ja viihtyisä asuinympäristö sekä ehkäistään pohjaveden pilaantuminen ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaisesti. Ennakkoilmoitusvelvollisuus mahdollistaa ympäristö- ja terveyshaittojen arvioinnin varhaisessa vaiheessa.

11 § Minimietäisyydet vesistöihin

Eläinten jaloittelualueiden ja ulkotarhojen on täytettävä seuraavat minimietäisyydet:

Kohde	**Minimietäisyys (m)**
Vesistö tai merenranta	100 m
Talousvesikäytössä oleva kaivo tai lähde	50 m
Valtaoja tai pieni puro	25 m

Ratsastuskenttien minimietäisyydet ovat puolet ulkotarhojen minimietäisyyksistä. Aitauksia ei saa sijoittaa rinnealueille, joilta vesi valuu suoraan vesistöön.

Perustelut:

Eläinten jaloittelualueilla maanpinta on usein tallottu ja kasvipeitteetön. Tämä johtaa sade- ja sulamisvesien nopeaan valuntaan, joka vie mukanaan ravinteita (typpi, fosfori), orgaanista ainetta ja suolistobakteereita vesistöihin ja kaivoihin.

MUUT MÄÄRÄYKSET:

Valtioneuvoston asetusta nitraattien päästöjen rajoittamisesta maataloudesta (1250/2014, ns. nitraattiasetus) sekä Inkoon kunnan rakennusjärjestystä on noudatettava.

12 § Lannan käsittely

Hevostallien lantalat on rakennettava asianmukaisesti siten, että ravinteet eivät pääse maaperään, pohjaveteen tai vesistöön. Pienillä talleilla ilman kiinteää lantalaa lanta on säilytettävä asianmukaisesti esimerkiksi peitetyllä vaihtolavalla.

Lanta on siivottava säännöllisesti jaloittelualueilta ja ratsastuskentiltä lantalaan. Ulkoilualueiden pintamaa on uusittava tarvittaessa. Lannan luovutuksesta on oltava kirjallinen sopimus tai muu tosite, joka on pyydettäessä esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle.

13 § Lannan, virtsan ja puristusnesteen levitys

Lannan levitys on tehtävä siten, ettei lantaa pääse valumaan vesistöihin, uomiin tai altaisiin eikä aiheudu pilaantumisen vaaraa.

Lannan, virtsan ja puristusnesteen levitys on kielletty luokan 1 ja 2 pohjavesialueilla.

Kuivalannan levitys on kielletty pohjavesialueen muodostumisalueella. Kuivalantaa saa kuitenkin levittää pohjavesialueilla muodostumisalueen ulkopuolella keväällä edellyttäen, että lanta muokataan maahan välittömästi eikä käyttö aiheuta vaaraa pohjaveden laadulle.

Vesistöjen ja valtaojien varrelle on jätettävä vähintään 10 metrin levyinen vyöhyke, jolle ei levitetä lantaa, virtsaa tai puristusnestetta.

Talousveden hankintaan käytettävien vesistöjen ympärille sekä talousvesikaivoihin tulee jättää maaston korkeussuhteista ja maalajista riippuen 30–100 metrin levyinen suojakaista käsittelemättä lannalla ja orgaanisilla lannoitevalmisteilla.

Lannan levittäminen metsään ja viljelemättömille alueille on kielletty.

Lannan levityksessä on varmistettava, että eläinten harjoituskenttien pintamateriaaleina käytettyjä synteettisiä aineita (kuten kumia, kuitua tai vahaa) ei päädy maatalousmaalle lannan mukana.

Määräykset eivät koske asumisessa syntynyttä puhdistamolietettä (Länsi-Uudenmaan jätehuoltolautakunta).

Perustelut:

Inkoon rannikkoalueiden ja vesistöjen erityispiirteet vaativat paikallisesti ankarampia suoja-alueita kuin valtakunnallinen nitraattiasetus (1250/2014). Ympäristönsuojelulain 17 § sisältää ehdottoman pohjaveden pilaamiskiellon. Ratsastuskenttien synteettisiä pintamateriaaleja (kuten kumirouhetta ja muovikuituja) koskeva kielto on tarpeellinen, koska näitä aineita sisältävän lannan levitys aiheuttaa uuden ja sääntelemättömän mikroimuoviriskin maatalousmaalle ja vesistöihin.

14 § Kemiallisten kasvinsuojeluaineiden käytön rajoittaminen

Kasvinsuojeluaineet ja muut kemialliset torjunta-aineet on levitettävä siten, että ne eivät pääse huuhtoutumaan vesistöön, ojaan, noroon, muuhun vesiuomaan, lähteeseen tai kaivoon.

OHJEET: Säilytettävä ja käytettävä Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukes) ohjeiden mukaisesti.

5 LUKU MELU JA TÄRINÄ

15 § Tiedottamisvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Toiminnanharjoittajan on aina tiedotettava toiminnan tai työn vaikutusalueen asukkaille sekä hoito- ja oppilaitoksille sekä muille kohteille, joille voi aiheutua haittaa tai häiriötä melusta tai tärinästä. Tiedotteesta on käytävä ilmi työn tai toiminnan laatu ja kesto sekä työmaasta tai tapahtumasta vastaavien henkilöiden yhteystiedot. Jos erityisen voimakasta melua aiheuttavia töitä (esimerkiksi paalutusta tai räjäytystä) suoritetaan hoito- tai oppilaitoksen läheisyydessä, toiminnanharjoittajan on sovittava henkilökunnan kanssa toimenpiteistä melu- tai tärinähaittojen minimoimiseksi.

Perustelut:

Ennakkotiedottaminen vähentää merkittävästi tilapäisen melun ja tärinän aiheuttamaa haitta- ja stressikokemusta sekä mahdollistaa naapureiden ja laitosten sopeutumisen työn ajaksi.

16 § Meluilmoitus

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee tehdä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen ilmoitus (meluilmoitus) kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 vuorokautta ennen toiminnan aloittamista. Mikäli melua tai tärinää aiheutuu monen kunnan alueelle, tulee ilmoitus tehdä Lupa- ja valvontavirastolle.

Tilapäinen murskaamo, mukaan lukien maanrakennuksessa hyödynnettävän mineraalisen rakennusjätteen murskaus, edellyttää aina meluilmoitusta. Pienimuotoinen betonijätteen murskaaminen voidaan tapauskohtaisesti sallia meluilmoitusmenettelyllä, jos murskeen hyödyntäminen on mahdollista purkukohteessa tai lähialueella ja muut ympäristönsuojelun asettamat ehdot täyttyvät. Betonijätteen hyödyntäminen edellyttää meluilmoituksen lisäksi 5 luvussa tarkoitettua jätteen hyödyntämistä koskevaa ilmoitusta kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tai valtion lupaviranomaiselle. Tilapäinen kivenmurskaamo, mukaan lukien maanrakennuksessa käytettävän mineraalisen rakennusjätteen murskaus, edellyttää **aina** meluilmoitusta.

Meluilmoitusta kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle **ei edellytetä** seuraavista töistä ja tapahtumista:

1. Louhinta, poraaminen, räjäytystyö, paalutus, iskuvasarointi, piikkaus, suurtehoimurointi ja vastaava, kun työtä tehdään arkisin maanantaista perjantaihin kello 7.00–18.00 ja työpäiviä on enintään 10.
2. Liikenneväyliä tai yhdyskuntatekniikkaa koskevat rakennus- ja korjaustyöt, jos työ suoritetaan arkisin klo 7.00–22.00, työpäiviä on enintään 10 ja työn tekeminen klo 18.00–22.00 on perusteltua liikenneturvallisuussyistä.
3. Energiakaivon poraus, kun työ suoritetaan arkisin klo 7.00–22.00 ja työpäiviä on enintään 5, tai arkisin klo 7.00–18.00 ja työpäiviä on enintään 10.

4. Ulkoilmakonsertti, moottoriurheilukilpailu tai muu ulkona järjestettävä yleisötapahtuma, joka kestää enintään kaksi päivää ja järjestetään klo 7.00 ja 22.00 välisenä aikana.
5. Lentonäytös tai tilapäinen yleisölennätys, johon kuuluu alle kymmenen nousua tai laskua.
6. Ilotulitusnäytös uutenavuotena.

Perustelut:

Meluilmoitusvelvollisuuden edellytyksiä ei ole määritelty laissa täsmällisesti. Melun erityinen häiritsevyys arvioidaan kokonaisharkinnan perusteella, jossa otetaan huomioon muun muassa paikalliset olosuhteet. Tästä syystä kunnan ympäristöviranomaisen ilmoituskäytäntöä on pyrittävä kohdentamaan merkityksellistä haittaa aiheuttaviin tapahtumiin ja töihin sekä vastaavasti ilmoitusvelvollisuuden piiristä on pyrittävä karsimaan vähemmän haitallisiksi koetut toiminnot.

Tilapäisen murskaamon meluilmoitusvelvollisuudesta annetaan erillinen määräys. Kaikki tilapäiset murskausasemat on saatava meluilmoituksen kautta valvottaviksi murskaamisesta aiheutuvien melu- ja pölyhaittojen vuoksi.

Meluilmoituksesta vapautettujen töiden ja tapahtumien listauksessa olevilla työ- ja tapahtumapäivien määrillä tarkoitetaan erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavien töiden tai tapahtumien kokonaiskestoa. Melua tai tärinää aiheuttavia työvaiheita ei saa pilkkoa useaan erilliseen vaiheeseen meluilmoitusvelvollisuuden välttämiseksi. Työ- tai tapahtumapäivien ei tarvitse olla peräkkäisiä päiviä.

17 § Toimintarajoitukset erikoistapauksissa ja yöaikaan

Häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavien töiden teko tai tapahtumien järjestäminen on kiellettyä silloin, kun lähistöllä on käynnissä jokin erityisen herkästi häiriintyvä tapahtuma, kuten jumalanpalvelus tai vastaava tilaisuus.

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavan toiminnan harjoittaminen sekä erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö on kielletty yöaikaan klo 22.00–07.00. Yöllä suoritettavasta työstä on aina tehtävä meluilmoitus, lukuun ottamatta kiireellisiä maatalous- ja metsätöitä tai liikenneturvallisuuden vaatimaa työtä.

Perustelut: Yöuni on ratkaisevan tärkeää ihmisten terveydelle ja palautumiselle. Yöaikainen (klo 22.00–07.00) melu ja tärinä koetaan erityisen häiritseväksi. Sen vuoksi erityisen häiritsevät työt ovat yleisesti kiellettyjä yöaikaan, ja niitä saa suorittaa vain, jos ympäristönsuojeluviranomainen on käsitellyt asian meluilmoituksen kautta ja asettanut tarvittavat ehdot meluntorjunnalle ja työajoille.

6 LUKU ILMANSUOJELU

18 § Savukaasupäästöjen ehkäiseminen ja haittojen vähentäminen

Taajama-alueilla uutena rakennettavien rakennusten savukaasujen ja muiden päästöjen poistokorkeus sekä teollisuus-, tuotanto- ja liikekiinteistöjen samoin kuin pysäköintitalojen poistoilman sijoitus on toteutettava siten, että savu- ja pakokaasujen leviäminen ympäristöön ei normaaleissa sää- ja käyttöolosuhteissa aiheuta haittaa naapurikiinteistöille, ympäristölle tai terveydelle. Kiinteistön tulisijoja on hoidettava ja käytettävä siten, että hyvät palamisolosuhteet varmistetaan aina. Jätteiden, muovin ja märän puun polttaminen on kielletty.

Perustelut:

Tulisijojen ja päästöjen savukaasut sisältävät muun muassa pienhiukkasia (PM2.5/PM10), syöpävaarallisia PAH-yhdisteitä, häkää ja hajuhaittoja. Oikealla piipun korkeudella ja huolellisella poltolla ehkäistään savuhaittoja ja terveysriskejä taajamissa.

19 § Korjaus- ja puhtaanapitotyöt

Julkisivukorjauksessa syntyvä pöly voi sisältää haitallisia aineita (kuten raskasmetalleja tai vanhoja maaliaineita). Kuivan katupölyn puhaltaminen lehtipuhaltimella nostaa ilmaan suuria määriä terveydelle vaarallisia hengitettäviä hiukkasia, mikä aiheuttaa vakavia haittoja astmaatikoille ja hengityssairaille.

Rakennusten julkisivujen ja muiden ulkorakenteiden tai -esineiden hiekkapuhalluksessa, maalauksessa ja muussa korjaustyössä on huolehdittava siitä, että pöly tai höyry ei aiheuta terveys- tai viihtyvyyshaitta-aluetta tai ympäristön pilaantumista. Pölyn muodostumista aiheuttavia toimenpiteitä toteutettaessa on otettava huomioon tuuliolosuhteet.

Rakennusten korjaustöistä vastaavan on ennen työn aloittamista varmistuttava käytettävien ja käsiteltävien materiaalien haitallisista ominaisuuksista ja otettava ne huomioon työmenetelmissä. Tarvittaessa tämä on varmistettava tutkimuksin. Työkohde ja maanpinta on tarvittaessa suojattava siten, että haitallisia aineita ei sekoitu maaperään eikä päädy vesistöön tai viemäriin. Työalue on siivottava viipymättä ja muodostuva jäte on toimitettava jätehuoltoon.

Toiminnanharjoittajan on taajama-alueilla ilmoitettava ympäristönsuojeluviranomaisille ja naapureille hiekkapuhalluksesta tai muusta vastaavasta rakennusten tai rakenteiden korjaustyöstä, joka aiheuttaa pölyä. Määräys ei koske yksityishenkilöiden kotitalouksissa tehtävää työtä.

Liikenneväylien ja muiden alueiden kunnossapito- ja puhdistustyön aiheuttama pölyn muodostuminen on mahdollisuuksien mukaan ehkäistävä, esimerkiksi kastelemalla hoidettavat väylät ja alueet. Niin sanottujen lehtipuhaltimien ja vastaavien moottorikäyttöisten, käsin ohjattavien laitteiden käyttö esimerkiksi pölyn ja hiekan poistamiseen on kielletty.

Melua tai tärinää aiheuttavissa korjaustöissä on lisäksi otettava huomioon 4 luvun määräykset.

Perustelut: Rakennusten tms. hiekkapuhallus, julkisivupesu ja hionta synnyttävät pölyä, joka voi sisältää haitallisia aineita. Suojaustoimenpiteillä estetään pölyn leviäminen naapurikiinteistöille tai luontoon.

Käsin ohjattavien moottorikäyttöisten laitteiden (lehtipuhaltimien) kieltoa hiekan ja pölyn poistamiseen taajama-alueilla perustellaan sillä, että kuivalla lakaisu ja puhaltaminen nostavat ilmaan suuria määriä terveydelle vaarallisia hienohiukkasia.

7 LUKU LUMIEN, JÄTTEIDEN JA YLIJÄÄMÄMASSOJEN HALLINTA

20 § Lumenkaatopaikat

Yleistä lumenkaatopaikkaa sijoitettaessa ja käytettäessä on huolehdittava siitä, että sulamisvesi ei aiheuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa eikä roskaantumista. Lumenkaatopaikan haltijan on huolehdittava alueen siivoamisesta välittömästi lumien sulattua.

Lumenkaatopaikkaa ei saa sijoittaa luokan 1 tai 2 pohjavesialueelle eikä ranta-alueelle. Lumen kippaaminen vesistöön on kielletty.

Perustelut:

Kaduilta ja pysäköintialueilta poiskuljetettava lumi sisältää epäpuhtauksia, kuten liukkaudentorjunta-aineita (tiesuolaa), raskasmetalleja, öljyjäännöksiä ja roskia. Sulamisvesien pohjavesi- ja vesistöpäästöt ehkäistään sijoituskielloilla.

21 § Jätemateriaalin hyödyntäminen maanrakentamisessa

Jätteeksi luokiteltua materiaalia on mahdollista hyödyntää maanrakentamisessa vain, mikäli jäte on hyödynnettävissä maanrakennus- tai maanparannusaineena ja mikäli sen sijoittamisessa noudatetaan jätelain ja ympäristönsuojelulain vaatimuksia. Muussa kuin ammattimaisessa tai laitosmaisessa maanrakentamisessa voidaan käyttää vähäisiä määriä käyttötarkoitukseen sopivia, puhtaita mineraalisia ja muita jäte-eriä (mm. betoni- ja tiilimurske, asfalttirouhe) korvaamaan neitseellisiä luonnonaineksia.

Ehtona käytölle on, että:
a) materiaali ei sisällä ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita tai roskia,
b) betonijätteestä on poistettu betoniteräkset
c) jäte on murskattu tarkoitukseen sopivaksi
d) betonijäte ei sisällä PCB- tai lyijypitoisia tai vastaavan kaltaisia saumausaineita
e) sijoituspaikka ei sijaitse 1- tai 2- luokan pohjavesialueella
f) hyödynnettävä määrä on enintään 500 tonnia
g) suojaetäisyys talousvesikäytössä olevaan kaivoon on vähintään 30 metriä h) suojaetäisyys lähimpään vesistöön on vähintään 15 metriä
i) jäte hyödynnetään viipymättä eikä varastoida hyödyntämispaikalla

Hyödyntäjän on oltava selvillä jäte-erien puhtaudesta ja haitattomuudesta. Hyödyntämisestä tulee ilmoittaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallisesti viimeistään 30 vrk ennen toiminnan aloittamista. Ilmoitukseen on liitettävä karttapiirros sijoituspaikasta, mahdolliset jätteen ympäristövaikutuksia kuvaavat analyysitulokset ja maanomistajan kirjallinen suostumus. Käytetyn hiekoitussepelin hyödyntämisen osalta tulee ilmoittaa myös selvitys haitallisten aineiden pitoisuuksista (raskasmetallit ja öljyhiilivedyt). Analyysituloksia verrataan PIMA-asetuksen kynnysarvoihin. Hyödyntämispaikan omistajan/haltijan vaihtuessa on tieto jätteen hyödyntämisestä ja sijoituspaikasta annettava uudelle omistajalle/haltijalle.

Perustelut:

Pienimuotoinen jätteiden hyödyntäminen alle 500 tonnin erissä ei vaadi valtion MARA-rekisteröintiä tai ympäristölupaa, mutta ilmoitusvelvollisuus kunnalle on välttämätön ympäristövahinkojen ehkäisemiseksi ja valvonnan mahdollistamiseksi. *(Suuremmat ammattimaiset MARA-ilmoitukset käsittelee valtion Lupa- ja valvontavirasto).*

22 § Ylijäämämassojen hyödyntäminen maanrakentamisessa

Rakennustoiminnassa syntyvää pilaantumatonta ylijäämämaata, jota ei katsota jätteeksi, voidaan lähtökohtaisesti hyödyntää maarakentamisessa ilman ympäristölupaa seuraavin edellytyksin:

-Hyödynnettävä ylijäämämaa ei saa olla pilaantunutta. Haitta ainepitoisuuksien tulee olla alle PIMA-asetuksen kynnysarvorajan tai, mikäli haitta-ainepitoisuus ylittää PIMA-asetuksen kynnysarvon, tulee sen alittaa sijoituspaikan taustapitoisuus.

-Savea tai orgaanista ainetta sisältävää ylijäämämaata ei saa varastoida tai hyödyntää 1- tai 2-luokan pohjavesialueella.

-Hyödyntämispaikka ei sijaitse vesistön tai ympäristöarvoiltaan herkän alueen läheisyydessä.

-Hyödynnettävän ylijäämämaan tulee olla sellaisenaan käyttökelpoista ja teknisesti soveltuvaa käyttökohteeseen. Maa-ainesta voi tarvittaessa esimerkiksi seuloa, murskata tai muuten käsitellä mekaanisesti, mutta ei esimerkiksi kompostoida tai käsitellä kemiallisesti.

-Hyödynnettävä maa-aines ei sisällä muita materiaaleja, kuten rakennus- tai purkujätettä, eikä haitallisia vieraslajeja tai niiden osia.

-Hyödyntämisen on oltava varmaa ja suunnitelmallista. Suunnitelman perusteella osoitetaan, että maa-aineksen käytölle on todellinen tarve ja tekninen soveltuvuus suunniteltuun hyödyntämispaikkaan on selvitetty. Ylijäämämaan tulee korvata aidosti neitseellisiä maa-aineksia.

-Hyödynnettävää maa-ainesta saa välivarastoida pääsääntöisesti korkeintaan vuoden. Maa-ainesten hyödyntäminen ottamispaikallaan on edellä mainitut edellytykset huomioiden lähtökohtaisesti sallittua ilman lupa- tai ilmoitusmenettelyä. Toiminnanharjoittajan tulee vähintään 14 vuorokautta ennen ylijäämämaan hyödyntämistä toimittaa ympäristönsuojeluviranomaiselle selvitys, joka sisältää ainakin seuraavat asiat:

-selkeä asemapiirustus massojen sijoituspaikasta etäisyydet vesistöihin, lähimpiin talousvesikaivoihin ja asutukseen sijoitettavan massan määrä levitettävän massan kerrospaksuus

-selvitys hyödynnettävien massojen lähtöpaikasta suunnitelma, johon hyödyntäminen perustuu toteutusaikataulu maanomistajan kirjallinen suostumus.

Inkoon ympäristönsuojelu arvioi selvitysten riittävyyden ja pyytää tarvittaessa lisäselvityksiä. Kun tarvittavat selvitykset on toimitettu, ympäristönsuojelu tutkii asian ja antaa lupatarpeesta lausunnon.

Perustelut:

Ylijäämämaiden hyödyntäminen maarakentamisessa edellyttää aina lupa- tai ilmoitusmenettelyä, mikäli maat tulkitaan jätteeksi. Lupatarpeeseen vaikuttaa jäteluonteen lisäksi ylijäämämaiden määrä ja laatu (esim. hapan sulfaattimaa), hankkeen kesto, laajuus ja ympäristövaikutukset. Saven ja orgaanisen aineksen varastointi ja hyödyntäminen on kielletty pohjavesialueella ympäristönsuojelulain 17 §:n perusteella (pohjaveden pilaamiskielto). Suunnitelmalla, johon hyödyntäminen perustuu, tarkoitetaan hyväksyttyä suunnitelmaa tai lupaa (esim. asemakaava, rakentamislupa, toimenpidelupa, tiesuunnitelma, puistosuunnitelma tai ympäristönsuojeluyksikön hyväksymä suunnitelma). Ylijäämämaiden hyödyntäminen voi edellyttää myös muiden lakien mukaisia lupia. Toiminnanharjoittajan tulee erikseen selvittää muiden lakien mukaisten lupien (esim. rakentamis- tai maisematyölupa) tarve.

7 LUKU ÖLJYJEN JA KEMIKAALIEN KÄSITTELY

23 § Kemikaalien säilytys

Polttoaineet, öljyt ja muut kemikaalit on varastoitava ja säilytettävä kiinteistöillä siten, että ne eivät vuototapauksessa koskaan pääse maaperään, pohjaveteen, vesistöihin tai muuhun ympäristöön.

Pääsy vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden ulkovarastoihin on estettävä aitaamalla, lukituksella tai muulla tavoin.

Polttoaine-, öljy- ja muiden kemikaalisäiliöiden päällä on oltava merkintä siitä, mitä kemikaalityyppiä säiliö sisältää.

Vaarallista jätettä ei saa laimentaa eikä muulla tavoin sekoittaa muuta lajia tai laatua olevan jätteen tai muiden aineiden kanssa.

Perustelut:

Säiliöiden merkinnät ovat tärkeitä onnettomuustilanteissa. Ympäristönsuojelulain 7 §:n ja jätelain 2 luvun periaatteiden mukaisesti vaarallisten jätteiden sekoittaminen on kielletty.

24 § Öljysäiliöiden huolto, tarkastus ja poistaminen

Maanalaisilla säiliöillä tarkoitetaan näissä määräyksissä säiliöitä, jotka on sijoitettu ympäröivän luonnollisen maanpinnan alapuolelle, riippumatta siitä, onko ne sijoitettu kellariin, bunkkeriin tai erilliseen tilaan. Tarkastuksen saa suorittaa vain Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksymä tarkastaja.

Kiinteistön haltijan on annettava ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarvittavat tiedot kiinteistöllä olevista öljysäiliöistä sekä uusien säiliöiden asentamisesta ja vanhojen säiliöiden poistamisesta.

24.1 Säiliöiden tarkastus

Pohjavesialueilla ja ranta-alueilla ulkona säilytettävät öljysäiliöt ja putket on kiinteistönomistajan toimesta tarkastutettava vähintään 5 vuoden välein tai useammin, mikäli tarkastuspöytäkirjaan on niin merkitty.

Muiden öljy- ja kemikaalisäiliöiden sekä niihin kuuluvien putkistojen, hälytyslaitteiden ja suojarakenteiden osalta säiliön haltijan on annettava valtuutetun tarkastajan tarkastaa ne ensimmäisen kerran kymmenen vuotta asennuksen jälkeen ja sen jälkeen tarkastuspöytäkirjan mukaisesti.

Kopio tarkastuspöytäkirjasta on pyydettäessä lähetettävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Määräys ei koske siirrettäviä kaksoisvaippasäiliöitä, säiliökontteja eikä vaarallisten aineiden kuljetukseen tarkoitettuja IBC-pakkauksia, joiden on oltava tyyppihyväksyttyjä ja tarkastettuja vaarallisten aineiden kuljetuksesta annettujen säännösten mukaisesti.

24.2 Säiliöiden poistaminen

Kiinteistön haltija tai omistaja on velvollinen huolehtimaan siitä, että maanalaiset öljysäiliöt ja muut kemikaalisäiliöt niihin kuuluvine putkineen toimitetaan jätehuoltoon, kun niitä ei enää käytetä. Säiliöt on puhdistettava ja tarkastettava ennen niiden nostamista. Kopio tarkastuspöytäkirjasta on lähetettävä myös pelastuslaitokselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Mahdolliset vuodot ja niiden aiheuttama maaperän pilaantuminen arvioidaan säiliömontusta heti säiliön poistamisen jälkeen. Vuodosta on ilmoitettava välittömästi Lupa- ja valvontavirastolle.

Perustelut:

Maanalainen öljysäiliö ja sen syöpyvät putket muodostavat jatkuvan ympäristöriskin. Vuotovahinkojen maaperänpuhdistus on erittäin kallista, eikä vakuutus korvaa vahinkoja, jos määräaikaistarkastuksia on laiminlyöty.

25 § Maaperän ja pohjaveden suojelu

Kiinteät tai siirrettävät öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt on sijoitettava tiiviille alustalle. Tämä ei koske siirrettäviä kaksoisvaippasäiliöitä, jotka ovat tilapäisesti työmaalla työkoneiden tankkausta varten.

Polttoainesäiliöissä on oltava tyyppikilpi, ylitäyttöestin ja lapposuoja.

Ulkona sijaitsevat öljy-, polttoaine- ja kemikaalisäiliöt on sijoitettava katettuun tiiviiseen valuma-altaaseen tai säiliössä on oltava keräyssäiliö. Valuma-altaan tilavuuden on oltava vähintään yhtä suuri kuin suurimman säiliön tilavuus.

Sisätiloissa öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt on säilytettävä tilassa, jossa on kynnys ja joka on ilman lattiakaivoa. Muussa tapauksessa kemikaalit on sijoitettava tiiviiseen valuma-altaaseen tai säiliön on oltava kaksoisvaippainen. Valuma-altaan tilavuuden on oltava vähintään yhtä suuri kuin suurimman säiliön tilavuus.

Imeytysainetta ja välineitä mahdollisten vuotojen keräämiseen ja säilyttämiseen on oltava tankkaus- ja täyttöpaikoilla. Säiliöstä mahdollisesti vuotanut öljy ja öljyn imeyttämiseen käytetty imeytysaine on toimitettava luvanmukaiseen vaarallisen jätteen keräyspisteeseen.

Ympäristövahingon sattuessa on välittömästi otettava yhteyttä hätäkeskukseen ja ryhdyttävä toimenpiteisiin vahingon rajoittamiseksi.

Öljysäiliön omistajalla tai muulla vahingon aiheuttajalla on vastuu mahdollisesta öljy-, polttoaine- tai kemikaalivuodosta johtuvasta maaperän ja pohjaveden pilaantumisesta sekä puhdistustoimenpiteistä.

Polttoaineita ja kemikaaleja käyttävien toimintojen sijoittaminen pohjavesialueille:

1. Luokan 1 ja 2 pohjavesialueille ja ranta-alueille ei saa sijoittaa uusia maanalaista öljy-, polttoaine- tai kemikaalisäiliöitä.
2. Uudet öljysäiliöt luokan 1 ja 2 pohjavesialueilla on varustettava yksiputkijärjestelmällä tai muulla vastaavalla järjestelmällä, jolloin öljy ei enää kierrä tarpeettomasti säiliön ja polttimen välillä. Toimenpide vähentää öljyonnettomuuksien riskiä.

Perustelut:

Määräykset on annettu maaperän ja pohjaveden pilaamiskiellon (ympäristönsuojelulaki 16 ja 17 §) toteuttamiseksi.

8 LUKU MAALÄMPÖ

26 § Maalämpöjärjestelmät

Maalämmön porakaivoja ja putkistoja ei saa rakentaa luokan 1 pohjavesialueelle. Muilla pohjavesialueilla vesilain mukaisen luvan tarve arvioidaan tapauskohtaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen ja valtion valvontaviranomaisen toimesta.

Energiakaivon porauksessa syntyvä karkea kiviaines sekä veden ja kiintoaineen muodostama liete tulee käsitellä siten, ettei siitä aiheudu haittaa ympäristölle tai naapureille. Porausvesien osalta tulee noudattaa 8 §:n työmaavesimääräyksiä. Maalämpökaivon rakentamisesta ei saa aiheutua haitallisia muutoksia pohjaveden määrässä tai laadussa. Energiakaivojen

asentaminen on kielletty alueille, joilla sijaitsee pilaantuneita maita tai pilaantunutta pohjavettä.

Maalämpökaivojen sijoittamisessa on noudatettava seuraavia Ympäristöministeriön suosittelemia minimietäisyyksiä:

Kohde	**Minimietäisyys (m)**
Toinen energiakaivo	15 m
Porakaivo (talousvesi)	40 m
Rengaskaivo (talousvesi)	20 m
Rakennus	3 m
Tontin raja	7,5 m *(tai naapurin kirjallinen suostumus)*
Kiinteistökohtaisen jätevedenpuhdistamon purkupaikka:	
- kaikki jätevedet	30 m
- harmaat jätevedet	20 m
Viemäri- ja vesijohdot	3–5 m

Kohde	Minimietäisyys (m)
Lämpö- ja kaukolämpöjohdot	3 m

Perustelut:

Porakaivon poraus puhkaisee suojaavan maakerroksen ja muodostaa suoran reitin mahdollisille epäpuhtauksille pohjaveteen. Luokan 1 pohjavesialueiden kielto turvaa yhdyskunnan vedenhankintaa ja juomaveden laatua.

9 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET, VALVONTA JA VOIMAANTULO

27 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kunnallinen ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisistä ja perustelluista syistä hakemuksesta yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksen näistä määräyksistä. Poikkeus ei saa johtaa näiden määräysten tavoitteiden syrjäyttämiseen.

28 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Jos näitä määräyksiä rikotaan tai laiminlyödään, valvontaviranomaisen on asian laatu huomioon ottaen kehotettava syyllistä lopettamaan menettely sekä ryhdyttävä toimenpiteisiin hallintopakkoasian vireillepanemiseksi ympäristönsuojelulain 175 ja 176 §:n mukaisesti. Tällöin viranomainen voi tehostaa kieltoa tai määräystä uhkasakolla, teettämisuhalla tai toiminnan keskeyttämisuhalla ympäristönsuojelulain 184 §:n mukaisesti.

Pakkokeinoista ja rangaistusseuraamuksista säädetään tarkemmin ympäristönsuojelulain (527/2014) 18 ja 20 luvussa (224 ja 225 §) sekä rikoslain (578/1995) 48 luvussa.

29 § Yleinen tiedonsaantioikeus ja ilmoitusvelvollisuus

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnanharjoittajan tai järjestäjän on annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ne tiedot, jotka ovat tarpeen ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan valvonnassa sekä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden, laitteistojen ja suunnitelmien osalta.

30 § Voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan [PVM].

31 § Siirtymämääräykset

Jätevesijärjestelmä, joka on rakennettu näiden määräysten tullessa voimaan ja jonka toiminta ei aiheuta ympäristön pilaantumisen vaaraa, on muutettava määräysten mukaiseksi vasta silloin, kun kiinteistöllä suoritetaan korjaus- tai muutostöitä.

Näillä korjaus- ja muutostöillä tarkoitetaan:

- rakennuksen rakentamiseen verrattavia töitä,
- jätevesijärjestelmän rakentamista, uusimista tai olennaista muuttamista, sekä
- toimenpiteitä, jotka edellyttävät rakentamislupaa uuden rakentamislain nojalla tai jolle on haettava lupaa rakennusjärjestyksen määräysten mukaisesti.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja varusteiden pesupaikkojen on täytettävä näissä määräyksissä annetut vaatimukset viimeistään kahden (2) vuoden kuluttua määräysten voimaantulosta.

Olemassa olevan kemikaalien varastoinnin ja käsittelyn on täytettävä näissä määräyksissä annetut vaatimukset vuoden 20XX loppuun mennessä. (2 vuotta lainvoimaisuudesta)

Liite 1. Pohjavesialueet